

Je maakt een werkje over jullie kosmisch onderwerp.

- **Maak 20 kaarten.**
- **Noteer op tien kaarten een woord en op tien andere kaarten de betekenis.**
- **Vraag een ander jouw werkje te doen.**
- **Bedenk meerdere manieren om een kosmisch werkje te maken.**

Je herschrijft een sprookje.

- **Bekijk op www.youtube.com het *Dyslectisch sprookje* van Karin Bloemen.**
- **Zoek een sprookje dat jou aanspreekt en lees het goed door.**
- **Bedenk een eigen korte versie van dit sprookje.**
- **Schrijf jouw versie van het sprookje.**
- **Maak een podcast van jouw sprookje.**

Je beschrijft waarnemingen.

- Lees het reisverslag *Ik bungeejumpen?* van Gert.
- Maak een zintuigenschema.
- Doe dit voor:
 - jezelf voordat je springt
 - jezelf nadat je gesprongen bent
 - jezelf als toeschouwer

Ik bungeejumpen?

Graag wil ik jullie mijn verhaal vertellen over mijn bungeejump. Mensen die mij wat beter kennen weten dat ik gezegd heb dat ik het nooit zou doen. Vaak heb ik gezegd dat ik het doodeng vind van zo'n brug af te springen met alleen een elastiek.

Tijdens mijn vakantie in Afrika met mijn twee vrienden Johan en Maarten werd al duidelijk dat we via Livingstone naar Malawi zouden gaan en dat we de kans zouden krijgen om de bungeejump te doen bij de Victoria Falls. Maarten zei meteen hij zeker wilde gaan springen en hij vroeg mij of ik ook zou willen springen. Ik zei: 'Denk het niet, niks voor mij, maar ik zal er nog over nadenken.' Ik liet de optie open totdat we in Livingstone waren.

In de morgen gingen we naar de Victoria Falls en besloten eerst naar de brug te gaan waar het bungeejumpen zou gaan plaatsvinden. Op de brug aangekomen keek ik naar beneden en zag dat de brug wel heel erg hoog was. Ik zag een andere jongen springen en het duurde lang voordat hij beneden was. Maarten vroeg me nogmaals en ik besloot het te gaan doen. Nu was er geen weg meer terug!

We schreven ons in en konden gelijk beginnen. Ik ging op het plateau staan waar ze me gereedmaakten om te springen. Ik ging bij de rand staan en keek naar beneden. Angst overviel mij. Dit was te hoog om vanaf te springen! Ik durfde de reling niet los te laten. Ze haalden mij terug, koppelden me los en ik ging weer terug van het plateau af. Eerst ging Maarten, bij hem had ik het gevoel dat hij zeker ging springen en inderdaad, hij sprong zo van de brug af. Hierna was het de beurt aan Johan en ook hij sprong meteen de eerste keer.

Nu moest ik zeker gaan springen. De andere twee hebben gesprongen en ik wilde niet achter blijven. Ik wist dat het geen schande was als ik terug zou gaan, de meeste mensen die daar stonden te kijken zouden het niet durven. Maar ik had nu echt de kans dus ging opnieuw naar het plateau. Ze maakten mij weer gereed en ik ging op de rand staan. Opnieuw durfde ik de reling niet los te laten en ik viel haast achterover. Ze maakten me weer los en ik ging weer terug. Ze vertelden me dat ik later op de dag terug mocht komen als ik nog een poging wilde wagen. Ik vroeg hen of iemand anders voor mij mocht springen, maar gelukkig was dit geen optie!

De begeleider van het bungeejumpen vroeg waarom ik zo bang was om te springen. Ik dacht erover na en realiseerde me dat ik angst heb om de controle te verliezen bij alles wat ik doe, of het nu om schaatsen, fietsen of skiën ging. Wanneer het te hard ging hield ik mij in omdat ik bang was om de controle te verliezen. Bij bungeejumpen verlies je alle controle! De begeleider zei dat het dapper zou zijn als ik toch zou springen om die angst te overwinnen. Ik vertrouwde de begeleider en besloot toch te gaan springen. Die middag ging ik met Maarten en Johan terug naar de brug.

Ik ging op de rand staan, met mijn tenen al over de rand. Ik liet meteen de reling los en ging overeind staan met mijn armen wijd om te gaan springen. Ze begonnen af te tellen: vijf, vier, drie en ik sprong! Tijdens de val dacht ik: wat gaat dit hard en wat komt het water dichtbij! Hierna ving het elastiek mij op. Beneden gekomen schreeuwde ik een kreet van overwinning. Daar realiseerde ik me dat ik het gedaan had, dat ik mijn angst had overwonnen. Het elastiek trok me weer naar boven en ik viel naar beneden voor de tweede keer. Hierna schommelde ik nog wat heen en weer en genoot van het uitzicht. Het was een geweldige ervaring, maar nog meer was ik opgelucht en trots dat ik mijn angst had overwonnen en de sprong had gewaagd.

Ze hesen me weer naar boven. Terug op de brug omhelsde ik mijn vrienden. Iedereen was trots op me.

Reisverslag van Gert, 1989